

Na nasprotni, severni strani so tri podobe; spodnji dve, ločeni s širokim pasom, pričneta 152 cm nad tlakom, njiju višina je 144 cm. Ker pričinja pozneje napravljeno okno 232 cm nad tlakom, reže že v te dve podobi in jemlje večji del zgornje. Na levi je

IZ CERKVE SV. NIKOLAJA PRI IHANU:
NESPAMETNE DEVICE
(Podoba stoji prav)

spodaj slikan belobrادي mrlič v odprti kameniti rakvi. Pri glavi teče eden, pri nogah dva izvirka bele tekočine iz rakve. Na tleh poleg rakve so slikani v izdatno manjšem merilu nego mrlič hromi in pohabljeni: pri nogah sedeči ima pri kolenu odrezano levo nogo, ki še krvavi, z roko sega po škodelici, v katero se steka izvirek iz rakve; na desni kleči drugi z obvezanima nogama, na katerih se pogrešata stopali; tretji ima čudno zvite roke in noge, poleg njega sta tista mala stolčka za hojo z rokami. Na drugi podobi so tri stoječe osebe, srednja predstavlja ženo, nad osebami je valovito pregiban trak. Slika je v gornjem delu obledela, desna oseba nad prsmi je odrezana po odprtini okna in videl sem sliko še pomanjkljivo odkrito. V zgornji podobi se vidi nad oknom kos jambora in jadra, na desni strani okna pa prednji del broda, na katerem spita dva moža.

Na sklepnih stenah kora (za oltarjem), pričenski od južne stene dalje, je podoba sv. Helene s križem, svetnik z nožem v roki, na srednji steni Marija in

sv. Jožef, ob severni sv. Matija s žatlako. Nad osebami se dviguje visoka piramidasta fiala kakor bi bila sestavljena iz opeke.

Stenske slike so prave freske, t. j. slikane so bile na sveži omet. Vrhne lazure, katere so pokladali končno po slikarji, ko omet ni bil več toliko vlažen, so z odpravo beleža tuintam nekoliko oslabele, n. pr. plavo ozadje pri devicah na slavoloku i. dr. Značaj slikanja in naziranja spominja po tipu in ljubkosti dekliških obrazov na partijo, odkrito na steni severne ladje v crngrobski cerkvi. Slike na navpičnih stenah kažejo na isto umetnikovo roko, tudi je merilo oseb (na slavoloku merijo 78 cm), izvzemši pohabljenice, približno enako.

Na svodu slike niso izvršene na svežem ometu, ampak na svežem, mokrem dva- in morda še večkratnem beležu, niso torej popolne, temveč takorekoč napol freske, ker plast, ki nosi barvilo, je sila tanka, in morda tudi ni bila dovolj vlažna več med slikanjem. Vsled tega se barvilo rado kruši in slike so posute z belimi pikami (malimi lisami), ki so povzročene deloma z ostanki vrhnega beleža, deloma po odpadkih barvila. Zadije ni slikano in prostor med predstavljenimi predmeti je prazen, oziroma bel.

Mojster slikar le-tu je bil pa na višji tehniški stopinji, manj naiven in bolj duhovit kakor slikar sten. Posebno vrlino je izkazal v razdelitvi in raz-

IZ CERKVE SV. NIKOLAJA PRI IHANU:
NA JUŽNI STENI

vrstitvi predmetov v prostoru; obče v sestavi (kompoziciji). Posebno spretno je zavijal in zapletal trake, ki nosijo napise z minuskuli, in polnil praznote (po umetniškem izrazu luknje) v kompoziciji, ki vzbuja vtis in čut svobodne, možate resnosti.